

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 6

София, 25 октомври 2016 г.

Конституционният съд в състав: Борис Велчев – председател, членове: Цанка Цанкова, Стефка Стоева, Румен Ненков, Кети Маркова, Георги Ангелов, Анастас Анастасов, Гроздан Илиев, Мариана Карагъзова-Финкова, Константин Пенчев, Филип Димитров, Таня Райковска, при участието на секретар-протоколита Гергана Иванова разгледа в закрито заседание на 25 октомври 2016 г. конституционно дело № 11/2015 г., докладвано от съдията Анастас Анастасов.

Делото е образувано на 21 декември 2015 г. по искане на главния прокурор на Република България за обявяване на несъответствие на разпоредбите на чл. 95а, ал. 1 и 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 53 от 27 юни 2014 г., посл. изм. и доп., ДВ, бр. 81 от 14 октомври 2016 г.) с разпоредби на международните договори, по които България е страна, а именно – чл. 9, т. 1, т. 2 и т. 4 от Международния пакт за граждански и политически права (обн., ДВ, бр. 43 от 28.05.1976 г.) и чл. 5, т. 1, б. „е“ и т. 4 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (обн., ДВ, бр. 80 от 02.10.1992 г., посл. изм. ДВ, бр. 38 от 21.05.2010 г.)

Оспорената разпоредба на чл. 95а, ал. 1 и 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) касае правото на полицейските органи с разрешение от прокурор да настаняват лица, които

водят скитнически живот или се занимават с просия, в домове за временно настаняване на пълнолетни лица за срок до 30 деноночия.

С определение от 28 януари 2016 г., Конституционният съд е допуснал разглеждането на делото по същество.

По делото са конституирани, като заинтересувани страни: Народното събрание, Министерският съвет, Министерството на вътрешните работи, Министерството на правосъдието, Министерството на здравеопазването, Министерството на труда и социалната политика, Върховният касационен съд, Върховният административен съд, Висшият адвокатски съвет и омбудсманът на Република България.

Предложено е на Българския Хелзинкски комитет, Български адвокати за правата на човека и Съюза на юристите в България да предоставят становище по направеното искане.

Оспорената разпоредба на чл. 95а, ал.1 и 2 от ЗМВР е в сила от 2014 г., когато е обнародвана в ДВ, бр.53.

През месец февруари 2016 г. е внесен за разглеждане в Народното събрание (НС), законопроект за изменение и допълнение на ЗМВР с вносител Министерски съвет, като с разпореждане № 602-01-9 / 23.02.2016 г. на председателя на 43-тото Народно събрание, законопроектът е разпределен на Комисията по вътрешна сигурност и обществен ред, Комисията по правни въпроси и Комисията за контрол над службите за сигурност, прилагането и използването на специални разузнавателни средства и достъпа до данните по Закона за електронните съобщения. В този законопроект, като параграф 27 е предложена отмяната на чл. 95а ЗМВР.

На 06.10.2016 г. , Народното събрание приема Закон за изменение и допълнение на Закона за министерството на вътрешните работи, като с параграф 26 от същия, разпоредбата на чл. 95а от ЗМВР е отменена изцяло. На 14.10.2016 г. изменителният закон е публикуван в ДВ, бр. 81, и е влязъл в сила от деня на обнародването му.

С оглед изложеното Конституционния съд счита, че отмяната на оспорената разпоредба предмет на конституционното дело води до липса на предмет, както и на правен интерес от разглеждането на искането по същество. Поради това и съгласно разпоредбите на чл. 25, ал. 2 и чл. 26, ал. 1 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд, искането на главния прокурор следва да бъде отклонено, а производството по делото прекратено.

По изложените съображения и на основание чл. 149, ал. 1, т. 4 от Конституцията на Република България и чл. 22, ал.3 и чл. 26, ал. 1 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд, Конституционният съд на Република България

ОПРЕДЕЛИ:

Отклонява искането на главния прокурор на Република България за обявяване на несъответствие на разпоредбите на чл. 95а, ал. 1 и 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 53 от 27 юни 2014 г., посл. изм. и доп., ДВ, бр. 81 от 14 октомври 2016 г.) с разпоредби на международните договори, по които България е страна, а именно – чл. 9, т. 1, т. 2 и т. 4 от Международния пакт за граждански и политически права (обн., ДВ, бр. 43 от 28.05.1976 г.) и чл. 5, т. 1, б. „е“ и т. 4 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (обн., ДВ, бр. 80 от 02.10.1992 г., посл. изм. ДВ, бр. 38 от 21.05.2010 г.)

Прекратява производството по конституционно дело № 11 от 2015 г. Връща искането на подателя.

Председател:

Борис Велчев